

A ...i Törvényszék Dr. ... ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek - Dr. ... jogtanácsos által képviselt ...Zrt. (...) alperes ellen, tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t:

A törvényszék a felperes kereseti kérelmét elutasítja, és kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 50.000.- (ötvenezer) forint perköltséget.

Az állam által előlegezett eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ...i Ítéltáblához címzetten, a ... Törvényszéknél lehet írásban, 3 példányban benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

A felperes és az alperes között 2007. április hó 11. napján ... szerződésszám alatt az alperesnél ... kódszámú egyedi kölcsönszerződés jött létre, mely szerződésben a felperes, mint kölcsönfelvevő 120 hónapos futamidőre 1.640.000.- forint összegű deviza alapú változó kamatozású kölcsönt vett fel, melynek deviza nyilvántartása svájci frankban történt. Az éves induló ügyleti kamat 6,69 % volt.

Felperes a megállapított hitelösszeget egy Suzuki Swift 1,3 GC típusú gépjármű megvásárlására vette föl, mely gépjármű vételára 2.240.000.- forint volt, és a saját részt pedig 26,79 %-ban határozták meg a szerződő felek. A létrejött szerződés maga tartalmazta az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételek módosított 7. pontjának szövegezését az alábbiak szerint: „7. Attól függően, hogy a szerződő felek az egyedi kölcsönszerződésben, hogy állapodnak meg, jelen szerződés törlesztőrészei fixek, vagy változóak, valamint változó törlesztőrészek esetén a kölcsön törlesztőrészei az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott tényezők változása alapján

vagy forint, vagy deviza alapon változnak a jelen általános szerződési feltételekben foglaltak szerint. Törlesztőrészlet különbözetén deviza alapú kölcsön esetén, a jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet és az árfolyam konverziót is tartalmazó árfolyam különbözetet forint alapú kölcsön esetén jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet kell érteni. Törlesztőrészlet változása deviza alapú kölcsön esetén:

A DEVIZA ALAPÚ kölcsön esetén a törlesztőrészlet változása, amennyiben a szerződő felek az Egyedi kölcsönszerződésben másként nem állapodnak meg - az alábbi két tényező jelen szerződésben meghatározott időpontokban (mérési időpontok) és mértékben történő változásának függvénye:

- EURIBOR (3 hónapos EURO-hitel-kamat Brüsszelben), amennyiben a mérési időpontban érvényes EURIBOR a szerződés megkötését megelőző napon érvényes EURIBOR-hoz képest változott

- EURO árfolyam, amennyiben a kölcsönszerződés napját megelőző munkanapon érvényes EURO ... Bank Rt. deviza külkereskedelmi vételi árfolyama eltér a mérési időpont napját megelőző munkanapon érvényes ... Bank Rt. deviza külkereskedelmi eladási árfolyamától.

Amennyiben a szerződő felek az Egyedi kölcsönszerződésben a vonatkozó üres rész kitöltésével akként állapodnak meg, hogy a törlesztőrészlet-változás nem a jelen pontban meghatározott, hanem attól eltérő két tényező függvénye, úgy az Egyedi kölcsönszerződésben meghatározott tényezők változása az irányadó a változó törlesztőrészletek vonatkozásában és az előtörlesztés, vagy a részbeni előterjesztés tekintetében is. Ez utóbbi esetben a jelen ÁSZF-ben az EURIBOR és az EURO árfolyam helyett az Egyedi kölcsönszerződésben meghatározott tényezőket kell megfelelően alkalmazni (behelyettesíteni)."

Az alperes az árfolyamkockázat törlesztőrészletekre gyakorolt hatását az alábbiak szerint ismertette az Általános Szerződési Feltételek szerint: „A törlesztőrészlet-változás mérése havonta, havi törlesztőrészletek szerződés szerinti esedékességekor történik, a törlesztőrészlet változásának mértékét a Finanszírozó az alábbi képlet szerint számítja: Törlesztőrészlet-változás összege=a mérési időpontban esedékes havi törlesztőrészletre eső kamat és árfolyam különbözet. A mérési időpontban fennálló, még nem esedékes teljes hátralévő tőketartozásra eső árfolyam különbözet összege pedig meghatározott képlet szerint számítandó. A törlesztőrészlet-változás elszámolása naptári negyedévenként történik törlesztőrészletkülönbözet-elszámoló levél és csekk megküldésével. Az ÁSZF 7/A. pontjának egyik rendelkezése szerint a szerződő felek megállapodnak abban, hogy jelen szerződés szerint számított törlesztőrészlet különbözet összege csak abban az esetben kerül naptári negyedévente elszámolásra, ha annak még el nem számolt összege összesen a 2.000.- forintot eléri.

A felperesek módosított végső kereseti kérelmükben kérték, hogy a törvényszék a perbeli fogyasztási kölcsönszerződél tisztességtelenségét az árfolyamkockázatról való megfelelő tájékoztatás hiányának okán állapítsa meg(Ptk. 209. § (1) bekezdés, Irányelv 3. cikk (1) bekezdés, 209. § (5) bekezdés, irányelv 4. cikk (2) bekezdés) ennek eredményeként a tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelenségét (Ptk. 209/A. § (2) bekezdés, Irányelv 6. cikk (1) bekezdés) továbbá a szerződés érvénytelenségét a Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján is állapítsa meg azzal, hogy a teljes érvénytelenség jogkövetkezménye az, hogy az érvénytelen (tisztességtelen) feltétel a szerződés megkötésétől kezdődően nem jelent kötelezettséget a fogyasztóra nézve. Ebből következően kérték, hogy a perbeli kölcsönszerződést a határozat meghozataláig hatályossá nyilvánítsa a bíróság, és a csatolt elszámolás szerint az alperest 1.026.065.- forint megfizetésére és a perköltség viselésére kötelezze a bíróság. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a felek között létrejött kölcsönszerződés nem a fogyasztási kölcsönszerződés szabályai szerint készült miután deviza alapú kölcsönszerződés nem létezhetett, ezért a felek szerződése a Hpt. 213.§ (2) bek. szabályaiba ütközik

és a Ptk. 200.§ (2) bek. alapján semmis.

Az alperes a felperes kereseti kérelmének teljesítését ellenezte, kérte annak elutasítását és perköltségben történő marasztalását.

A bíróság a csatolt okirati bizonyítékok, és a felek előadása alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos.

A felperes előadása szerint a per tárgyát képező kölcsönszerződés az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége, a kockázatteltérő nyilatkozat hiánya okán érvénytelen, és a szerződéskor hatályos Ptk. rendelkezései szerint érvénytelenség esetén csak akkor nem dől meg, hogyha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető. Így a felperesi álláspont szerint a svájci frank alapúság tisztességtelensége a szerződésben azt eredményezi, hogy a peres felek szerződése e nélkül a tisztességtelen feltétel nélkül nem teljesíthető, a feleknek ezért a svájci frank árfolyam mértéke változásának figyelembevétele nélkül kell elszámolnia.

A Hpt. rendelkezései többlet tájékoztatási kötelezettséget rónak a pénzügyi intézményekre a felek közötti információs egyensúly ellensúlyozására, így a tájékoztatási kötelezettségnek ki kell terjednie a fogyasztók figyelmének felhívására, és a kockázatra való felhívásra is. Így a jogszabályi elvárás az alperesi pénzügyi intézménnyel szemben nem az, hogy a szerződésben részletesen szabályozza az árfolyamváltozásnak a tartozás és a törlesztőrészletre gyakorolt hatását, hanem az, hogy felhívja az információs hátrányban lévő fogyasztók figyelmét arra, hogy az ügylet milyen kockázatokat jelent a számára, így a felek között létrejött szerződés ÁSZF 7. pontjának szövege csupán kétoldalú behelyettesítéssel értelmezhető, és a kalkulációt ez által kell elvégeznie a félnek, amely nem megfelelő figyelemfelhívás, illetőleg az ügylet kockázatának feltárását nem jelentheti.

Felperesi álláspont szerint így a meghatározott feltétel nem világos és nem érthető, ezért az önmagában ezen pont tisztességtelenségét eredményezi. A szerződés egyetlen pontja sem rendelkezik arról, hogy az árfolyamkockázat alapján a felperesnek korlátlanul megnőhetett a havi törlesztőrészlet összege, így a tartozása is, és ilyen tájékoztatást szóban sem kapott a szerződés megkötése előtt vagy során. Álláspontja szerint a svájci frank bármilyen irányú és mértékű változásának lehetősége a „törlesztő részletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben emelkedhet” kifejezések nem világos, nem érthető és nem egyértelmű fogalmak, külön fogalommeghatározás nélkül, és nem érthetőek gazdasági kihatásában a fogyasztó számára sem és egyáltalán nem jelenti azt, hogy a kockázat korlátlanul felső határ nélkül a fogyasztót terhelné. Az alperes vonatkozásában a tájékoztatás körében további elvárás, hogy teljes körű tisztességes tájékoztatást adjon a laikus fogyasztó felé arra tekintettel is, hogy többek között kizárólag ő rendelkezik megfelelő pénzügyi ismeretekkel, neki van befektetési üzletága, ahol előre kalkulálják algoritmusok és egyéb tényezők alapján az árfolyamok alakulását, illetőleg ő tudja bemutatni a svájci frank és a forint árfolyamváltozásokat visszamenőleg, amiből következtetést lehet levonni, és tudja számszerűsíteni ezzel egyidejűleg, hogy konkrétan milyen többletösszeget jelent a fogyasztónak a forint romlás.

Az alperesi álláspont szerint a felperessel kötött szerződés egy egyedileg megtárgyalt szerződés, amelynek feltételei között a devizaelem és a devizakamat megválasztása vagy megfizetésének módja is szerepelt és azt is vállalta a szerződő partner, hogy negyedévente fizeti az árfolyamváltozásból eredő törlesztőrészlet különbözeteket vagy fix összegű törlesztőrészleteket fizet, de a futamidő hosszabbodik meg a különbözetekkel. Miután a szerződő felek kizárólagosan az árfolyamváltozás miatti fizetési kötelezettségváltozás elszámolásának alapjául szolgáló devizaelem és devizakamat megválasztását és megfizetésének módját megtárgyalták, ezért értelemszerűen

megtárgyalták az árfolyamkockázat lehetőségét annak valós jellegét is. Az alperesi álláspont szerint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatásnak nem kellett külön nyilatkozatban lennie, a szerződéskötéskor hatályos Hpt. megfogalmazása szerint, hanem a szerződéskötéssel egyidejűleg a tájékoztatás az okiratban önmagában is megtehető volt. Alperesi álláspont szerint az ÁSZF 7. pontjában megfelelően elemezte az árfolyamkockázat hatását és megfelelő módon válaszolt, hogy a kölcsönfelvevő ellenszolgáltatása milyen számítási mód alapján és hogyan változik, van-e annak felső határa. Miután az ÁSZF a felső határról egyáltalán nem rendelkezett, ebből csak az következhet, hogy felső határ nincs, így a felpereseket korlátlanul terhelhette az árfolyamváltozás is, ugyanakkor az is megállapítható, hogy a törlesztőrészlet változás fizetési módjához az ÁSZF 7. pontja alsó határt rendelt, mégpedig 2.000.- Ft-ot kellett elérnie ennek, hogy kiterhelhető legyen az ügyfél részére.

A bíróság a felperesi és az alperesi jogi érvelést egybevetve megállapította, hogy az alperes a felperesek jogelődjét a szerződéskötés során az árfolyamváltozás kockázatáról, annak valós fennállásáról megfelelő módon tájékoztatta. A perbeli esetben az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül vizsgált konkrét fogyasztó számára egyértelműen felismerhető volt, hogy az ügyletnek árfolyamkockázata van, mely korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincsen felső határa. Ezen túlmenően tájékoztatási kötelezettség az alperest nem terhelte a szerződéses jogviszony keretein belül, hiszen a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki sem az árfolyamváltozás várható irányára, annak előre nem látható mértékére, valamint a kockázat reális voltára, valószínűségére sem. Ezen állásfoglalást a Kúria 6/2013. PJE. határozatának indokolásában is kifejtette.

A felek közötti szerződéssel kapcsolatosan megállapítható, hogy külön íven szövegezett és a fogyasztóval aláíratott kockázatteltérő nyilatkozat nem készült, de ezt a szerződés megkötésének időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések nem is írták kötelezően elő. Mindenképpen fontos vizsgálni a felek közötti jogviszony kapcsán a létrejött egyedi kölcsönszerződés fő sarokpontjait tartalmazó, és a kölcsönszerződés úgynevezett egyedi részében található kitételeket, melyből egyértelműen megállapítható, hogy a szerződés svájci frank alapú és a svájci frank alapú szerződésnek a kamatozása a CHF LIBOR-nak a függvénye lesz. Ugyanakkor az egyedileg megtárgyalt szerződés részévé tett ÁSZF 7. pontja megfelelő tájékoztatást nyújtott a szerződő magánszemély részére arról, hogy a svájci frank árfolyam mozgása milyen következményekkel jár a törlesztőrészlet változására.

A bíróság álláspontja szerint sem az egyedi kölcsönszerződésben, sem a hozzá kapcsolódó általános szerződési feltételekben nincs olyan rendelkezés vagy nem érthető kikötés, amely alapján a felperesnek, mint általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztónak alappal kellett volna gondolnia azt, hogy az ügyletből eredően nem vagy csupán korlátozott mértékben állna fenn kockázat az ő oldalán.

A fentiekben vázolt jogi okfejtés figyelembevételével tehát a törvényszék megállapította, hogy a felperes módosított kereseti kérelme az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tisztességtelensége miatt nem megalapozott.

A felperesnek a szerződés Hpt. 213.§ (2) bekezdésére hivatkozása, illetve ennek okán a szerződés semmisségére hivatkozása szintén nem alapos az alábbiak szerint. A felperes állítása szerint a devizaalapú forintkölcsön a szerződés megkötésekor a Hpt. 3.§ (1) bekezdése szerint nem nevesített szerződéstípus volt így érvényesen ilyen elnevezésű szerződés nem jöhetett létre.

A bíróság álláspontja szerint, mellyel osztja az alperes érdemi védekezésében felhozottakat is, a felek között létrejöhetett a felperes által kifogásolt elnevezésű szerződés a Hpt. 3.§ (1) bekezdésétől eltérő, de az abban egyébként megjelölt szerződések tartalmi és fogalmi körébe tartozó módon. A Kúria 6/2013. PJE határozata szerint a devizaalapú szerződés megkötésekor a kölcsönvevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson a kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza, míg kamatfizetési kötelezettsége a szerződéskötés idején jellemző forintkölcsönre irányadó kamatnál jelentősen alacsonyabb legyen. Ezen elvárásnak felelt meg a devizaalapú hitelezés konstrukciója, melynek alapjául a Ptk. 231.§-ának szabályai szolgáltak. Miután a Ptk. pénztartozásra vonatkozó szabályai kifejezetten lehetővé teszik, hogy a felek a pénztartozást devizában róják ki.

A fenti okfejtésből adódóan a semmisségre történő felperesi hivatkozás nem foghat helyt.

A felperes az eljárás során kérte a tárgyalás felfüggesztését az EUB előtt folyamatban lévő két előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig, mely kérelmét az alperes álláspontjának megismerését követően a bíróság nem fellebbezhető végzésével elutasított.

A bíróság álláspontja szerint jelen pernek csupán abban az esetben lenne a felperes által hivatkozott két EUB előtti előzetes döntéshozatali eljárás az előkérdése, ha a bíróság akként foglalt volna állást, hogy a felperes által kifogásolt szerződési kitétel tisztességtelen, és a következmények, valamint a felperes kereshetőségi jogának alkalmazása miatt szükséges lenne az EUB döntésének bevárása.

Miután azonban a bíróság a felperes által kifogásolt tisztességtelen szerződéses kikötés vonatkozásában, mint jogkérdés vonatkozásában nem állapította meg a kifogásolt szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét, ezért a jogkövetkezmények, illetve a felperes elszámolásra vonatkozó kereshetőségi joga nem is vizsgálendő, ezért a felfüggesztésnek a felperes által hivatkozott Pp. 152.§ (1) bekezdése alapján nincsen helye.

Miután a felperes az eljárás során pervesztesek lettek, ezért kötelesek megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes jogi képviselővel felmerült költségeit, melyet a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapított meg.

Miután a felperes az eljárás során teljes személyes költségmentesség kedvezményben részesült, ezért a pervesztességére eső és feljegyzett eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet rendelkezései szerint az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2017. május 3. napján

Dr. ...

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő